

АЛБАНИЯ. Циганско население по преценки: 95 000 души. Първите цигани вероятно пристигат в Албания през XIV век. От 1468 г. до 1912 г. страната е част от **Османската империя**. Сред най-често срещаните занимания на циганите в областта били музиката и занаятчийството. През 1929 г. със закон се забранява циганите да танцуват на обществени места за пари. От 1934 г., след като предишното разпореждане не прекратява установената практика, танцьорите са задължени да плащат такса за представленията си. По време на Втората световна война италианците, под чиито контрол е Албания, не предприемат мерки срещу циганите; такова е отношението по-късно и на комунистическото правителство.

Падането на комунизма в Източна Европа предизвика негативно отношение към циганите. В началото на 1996 г. в албанската преса се появяват репортажи за цигани, които убиват децата си, за да продават за трансплантация техни органи. Репортажите изглежда имат връзка с проведен съдебен процес, на който няколко роми от Дуръс са обвинени, че продават децата си за осиновяване. През юли 1996 г. Фатир Хаксю, 15-годишно момче, умира от изгаряния при расистка атака.

Циганите в Албания са предимно мюсюлмани и говорят ромски на балкански или влашки диалект. В Албания е създаден филиал на културната асоциация *Рромани бахт* („Ромско щастие“). Национални ромски организации – *Амаро дром* („Наш път“) и *Амаро дивес* („Наш ден“). Албански цигани взимат участие в ромски летни училища.